

Rust

Vergeefs het bouwen op los zand
het zwoegen zonder zin
Vergeefs het werken zonder doel
slechts om verandering
Vergeefs maar doorgaan zonder droom
het zoeken zonder tijd
Vergeefs het plannen zonder zicht
op wat er overblijft
Vergeefs het spreken zonder taal
het omzien zonder wil
Vergeefs het rennen zonder rust
zet alles even stil.

Want in de rust ontkiemd het zaad
dat uitloopt in de oogst
die in vertrouwen voeding geeft
aan liefde en aan hoop.

Aan uitzicht op wat komen kan
door afstand op zijn tijd
te overbruggen in geduld
dat van de druk bevrijdt.

Een tijd voor alles in het nu
zoals het was en wordt
een tijd die door de vingers glipt
tot in de hand van God.

In dat vertrouwen alles doen
of niet, net waar je gaat
in onbewust wel weten dat
de Naam je niet verlaat.